

ZASLUŽNI PROF. DR. BOJAN MAJES, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD. – 70 LET

Bojan Majes je med slovenskimi gradbeniki poznan kot vrhunski geotehnični strokovnjak, kot učitelj mehanike tal in geotehničnega inženirstva številnih generacij študentov gradbeništva na ljubljanski univerzi in kot dolgoletni dekan Fakultete za gradbeništvo in geodezijo. Dr. Majes je v začetku junija 2020 praznoval svojo sedemdesetletnico. Življenjsko pot je začel v Zasavju, se nato šolal na Srednji tehniški gradbeni šoli v Celju in leta 1975 diplomiral na konstrukcijski smeri gradbenega oddelka UL FAGG. Za diplomu, ki jo je izdelal pod mentorstvom prof. Luja Šukljeja, je prejel univerzitetno Prešernovo nagrado. Na UL FAGG je leta 1990 zaključil tudi doktorski študij, a že od diplome dalje sodeloval pri pedagoškem in raziskovalnem delu Katedre za mehaniko tal z laboratorijem, kjer je bil zaposlen vse do upokojitve konec leta 2013. Med letoma 1985 in 1993 je bil dopolnilno zaposlen kot raziskovalni svetnik na Geološkem zavodu Ljubljana, po upokojitvi leta 2013 pa je ostal aktiven kot direktor Inštituta UL FGG in se tako preizkusil še na področju inženiringa, pri vodenju načrtovanja in izgradnje novih objektov posameznih članic Univerze v Ljubljani.

Dr. Majes je pedagoško kariero začel kot asistent, nadaljeval kot višji predavatelj, leta 1991 je bil izvoljen v naziv docent, v naziv izrednega profesorja leta 1996 in leta 2007 v naziv rednega profesorja za področje geotehnike.

Bojan Majes ni le cenjen strokovnjak in pedagog. Zelo zgodaj je prevzel tudi organizacijske in vodstvene odgovornosti na fakulteti. Leta 1987 je postal predstojnik študija ob delu na Oddelku za gradbeništvo, kasneje pa še predstojnik Oddelka za gradbeništvo in geodezijo, prodekan za študijske zadeve in dekan UL FGG ter član senata Univerze v Ljubljani in nekaterih njenih komisij. Od leta 1997 do upokojitve je ob naštetih funkcijah ves čas vodil Katedro za mehaniko tal z laboratorijem. Ko je UL FGG leta 2007 ustanovila klub diplomantov, je prof. dr. Majes postal njegov prvi predsednik.

Pedagoško delo asistenta in pozneje profesorja Majesa so študentje zelo spoštovali. Za svoje predmete je pripravil sistematična in obsežna gradiva, njegovo neposredno delo s študenti je bilo razumljivo in zaradi stika s prakso, ki ga je negoval, vselej zanimivo in podkrepljeno s praktičnimi primeri. Kljub velikemu številu študentov je vztrajal pri iz-

vedbi laboratorijskih vaj v manjših skupinah. Bila so obdobja, ko je v predavalnicah in laboratoriju s študenti preživel tudi po 25 ur tedensko. Po upokojitvi svojega predhodnika leta 1997 je ostal edini habilitirani učitelj za področje geotehnike in dve leti nosil celotno pedagoško breme predmetov s tega področja. Kot predstojnik je številčno skromno Katedro za mehaniko tal z laboratorijem kadrovsko in materialno okrepil in jo predal kot kadrovsko trdno in dobro opremljeno za raziskovalno ter pedagoško delo. V zadnjih letih pred upokojitvijo je predaval predmete, ki so mu bili najbolj pri srcu (Mehanika tal, Fundiranje ter Geotehnika prometnih objektov), deloma tudi zato, ker je v njih videl nadaljevanje dediščine svojega učitelja in vzornika, akademika prof. dr. Luja Šukljeja. Ob mentorstvu prof. Majesa je študij zaključilo 75 diplomantov, sedem magistrov in štirje doktorji znanosti.

Sodelavci ga poznajo kot temeljitega in neumornega pri delu. Nema lokrat je na fakulteti zadnja ugasnila luč v njegovem kabinetu. Ko je bilo potrebno, je – ne s prisilo, temveč s karizmo nesporne avtoritete – k bolj zavzetemu delu pritegnil tudi druge.

Svoje raziskovalno in razvojno delo je Bojan Majes začel v dobi, ki jo je zaznamoval hiter razvoj elektronskih računalnikov. Zato ne preseneča, da je pod mentorstvom prof. Luja Šukljeja za diplomsko nalogo razvil prvi domači računalniški program za geotehnične analize po metodi končnih elementov. Podobnih programov, z upoštevanjem različnih reoloških modelov za zasičene zemljine, je v njegovi skupini pozneje nastalo še več. Sočasno je razvijal tudi aplikativna računalniška orodja, primerna za reševanje vsakodnevnih inženirskih problemov. Velika večina slovenskih geotehničnih projektov v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja je temeljila na izračunih s programskimi orodji dr. Majesa.

Kasneje je nove izzive našel v sodelovanju z gradbeno industrijo pri gradnji slovenskih avtocest in sanaciji velikih zemeljskih plazov. V prakso je sam ali s sodelavci pripeljal nove metode preiskav tal, nova znanja o geoloških materialih in izboljšanju tal, v mednarodni strokovni javnosti je požel priznanje za ino-

vativno metodo sanacije plazov z vodnjaki, ki imajo dvojno funkcijo: podpiranja in dreniranja nestabilnih tal.

Na matični katedri je poskrbel za visoko raven sodobne raziskovalne opreme: terenske, laboratorijske in računalniške. Svoje znanstvene in strokovne dosežke je sam, pretežno pa skupaj s sodelavci objavil v več kot 160 prispevkih, med katerimi je več kot 40 izvornih in preglednih člankov v revijah z mednarodno odmevnostjo. Njegova bibliografija obsega tudi 10 vabljenih predavanj in več kot 170 prispevkov na znanstvenih in strokovnih konferencah.

Prof. Majes je eden tistih, ki se zavedajo in pokažejo, da njihovo delo in rezultati temeljijo na dosežkih svojih predhodnikov. Ob stoti obletnici rojstva akademika prof. Šukljeta je pripravil izdajo faksimila Šukljeteve doktorske disertacije.

Prof. Bojan Majes je tudi sicer aktiven v stroki in družbi. Je član domačih in mednarodnih strokovnih društev. Bil je ustanovni član Slovenskega geotehniškega društva in njegov velik podpornik, večkratni organizator njegovih posvetovanj in urednik zbornikov teh srečanj in leta 2012 nagrajen z nazivom zaslužni član Slovenskega geotehniškega društva. Je član uredniškega odbora mednarodne revije *Acta Geotechnica Slovenica*. Bil je predsednik organizacijskega odbora 13. podonavske konference za geotehniko leta 2006 v Ljubljani.

Verjetno pa je profesor Majes v slovenskem gradbeništvu poleg dejstva, da je bil učitelj mnogih aktivnih gradbenih inženirjev, najbolj poznan kot nesporna avtoriteta na področju geotehnike. Zaradi svojega pozitivnega in komunikativnega pristopa ob doslednem spoštovanju aktualnega stanja znanj na svojem področju je vselej gradil mostove med teorijo in prakso, svoje strokovne poglede je vedno znal argumentirati na vsakomur jasen način. Zato je bil zaželen predavatelj na seminarjih in strokovnih srečanjih. Vsako še tako zahtevno nalogo je z njemu lastno marljivostjo in nepopustljivostjo pripeljal do uspešnega konca. Da je bilo njegovo sodelovanje v stroki pomembno in zaželeno, pričajo članstva v različnih strokovnih telesih: član tehničnega komiteja za konstrukcije TC KON in predsednik delovne skupine za geotehniko pri SIST, kjer je skrbel za prenos geotehničnega dela Evrokodov v slovenski prostor, predsednik geološko geomehanskega konzilija pri DARS, kjer so se sprejemale najtežje strokovne odločitve, predsednik tehničnega odbora TO 05 – zemeljska dela pri ministrstvu za promet, koordinator

Zaslužni prof. dr. Bojan Majes (desno) in prof. dr. Matjaž Mikoš.

ekspertne skupine za geotehniko za odpravo posledic plazu Stože pri republiški upravi za zaščito in reševanje, predsednik strokovnega odbora za odpravo posledic plazu Stože in kasneje za odpravo posledic vseh velikih plazov v Republiki Sloveniji pri MOP, član geotehničnega in hidrotehničnega sveta Agencije za radioaktivne odpadke, odgovoren za področje geotehnike.

Od leta 1998 je član Inženirske zbornice Slovenije in pri njej aktiven član komisije za strokovne izpite ter odgovorni revident za področje geotehnike. Samostojno in skupaj s sodelavci je opravil več sto strokovnih študij, geotehničnih projektov in recenzij geotehnične dokumentacije. Zaradi tega je njegova katedra danes sodobno opremljena in fakultetna knjižnica založena z bistveno strokovno literaturo.

Strokovno delo prof. Majesa je tudi v širši slovenski javnosti prepoznano kot pomembno, zavzeto in uspešno. Zanj je bil nagrajen s priznanjem krajevnega skupnosti Log pod Mangartom (2001), priznanjem Družbe za raziskave v cestni in prometni stroki Slovenije za življenjsko delo (2006), z nazivom zaslužni član Zveze društev gradbenih inženirjev in

tehnikov Slovenije (2008), z nagrado Inženirske zbornice Slovenije za življenjsko delo na področju graditve objektov, za delo na področju geotehnike, gradnje avtocestnega omrežja in sanacije velikih plazov (2010), z bronastim znakom civilne zaščite (2012). Matična fakulteta ga je za predano pedagoško in organizacijsko delo nagradila s priznanjem fakultete ob svoji 70-letnici in zlato plaketo ob 90-letnici. Decembra 2012 je prejel zlato plaketo Univerze v Ljubljani za izjemne zasluge pri razvijanju znanstvenega in pedagoškega ustvarjanja, po upokojitvi ga je Sena Univerze v Ljubljani decembra 2014 zaradi njegovega predanega in vsestranskega dela na univerzi izvolil v naziv zaslužni profesor Univerze v Ljubljani ter decembra 2015 podelil še plaketo »Pro universitate labacensi« kot članu Skupine Brdo, ki je vodila gradnjo novih dveh fakultet Univerze v Ljubljani na Brdu.

Spoštovanemu kolegu in mentorju želimo še veliko uspešno dokončanih projektov – poslovnih in zasebnih.

izr. prof. dr. Janko Logar
prof. dr. Matjaž Mikoš